

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De genere Demonstratio. Capvt III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

solem, puluerem, cœlum denique pati dis-
cunt.

Sed ne forum, & subsellia, aut scholas eti-
am semper cogitemus, extant ea tempora, &
loci, quibus auditores doctis, amenis, sculptis
orationibus sunt permulcendi, &, ut cum
Dionyso loquar, non nihil oportet harpissim:
ex istius autem eloquentiae supellectile pe-
tenda sunt adiumenta, quando demonstrati-
vum genus complexa est.

Parte IV.

De Genere Demonstratio.

CAPUT III.

Nonnus.
Dion. l. 3.

Demonstratiuum genus primum locum
obtinet, quod ut Nilus ille Nonni;

Ποταμὸς γενέστε χείριν ἐπιστόμον θέσης,
Ἐπὶ δὲ διά τοιάτων εἰλιγύμνῳ εἰς διά
πλεῖ.

Demosthenes
genere
excellens.

Est sanè Nilus fluuiorum omnium maxi-
mus, secundissimus, & suauissimus. Quæ om-
nia demonstratio generi magnopere con-
gruent.

Magnitudo queritur: omnium rerum lau-
diis, & vituperiis continet: secundum expeti-
tur nullum verbi, aut rebus uberioris: deside-
ratur suauitas: at tota Ciceronis, Demosthe-
nis, Isocratis Mycothecia hoc genus exhaust.

Quod si apud Procopium χρυσὰ σιωταὶ Ni-
lum audiuiti, unde χρυσός appellatur à
Cedreno: hic quoque fontes aurei magna
vbertate diffundunt: πιλικιών quidem à Greci-
cis nuncupatur, quod totum ad pompam, &

Procopius
sophilla in
epist.
Demosthenes
re quid?

Δώτορ ἔσσειν.
Ρίζα κόπια.
Κέντρον δύτων.
Αυτόρογετος ἀρχα.
Τακτικαὶ πατητες δύτων.
Εὐοτήγενεινάς ογκον.
Μονάδων μονάδες τε πράγμα.
Πάτερ αὐτοτάτωρ.
Οντων απέρια.
Αἴσχεια Θρά.
Παγὰ Θρά.
Ομηρα σειστή.
Κέσμις κτισθε.
Κλειστὴν σφραγευτὰς ζέρειν.

magnificentiam natum videatur: nam in iude-
ris dicebantur in ludis, & certanib[us] ora-
tores, poetæ, ciui[us] h[ab]ent[ur]i, quoties de palma cu[m] quid[am]
æmulis, magna hominum frequenter certa-
rent: nunc igitur de tam nobili, & tam spacio-
so genere dicendum.

Præcepta generis Demonstratiui.

Demonstratiuum genus est, quod laudem,
& vituperium continet: Ex quo lauda-
tionum precepta, & vituperij hic tradenda
sunt. In co-specto, quid laudandum, & vita-
perandum: & quomodo,
Quatuor, recte Aristotele, cadunt in laudatio-
nem: Deus, homo, animalia, in anima. Modus,
& ratio patebit in singulis.

Laudatio Dei.

CAPUT IV.

EKAIOS igitur, ut ait Theocritus, ἀρχόμενος ^{In Diuina}
in laudatione Dei duo spectantur: mate- ^{de duabus}
ria, & forma. Materiam hic appello argumen-
tum laudationis. Dei puta amplissimas virtu-
tes: formam, veluti modum, & characterem.
In laudes diuinæ latissimus patet: dicendi
ex varijs locis campus, sed in eo excellente
definitiones congregatae, quibus frequenter
virtutē Synesius, & D. Gregorius Nazianze-
nus. Sic autem Synesius in hymnis Deum ^{Deum}
laudat. ^{laudandum}
^{definitionibus}
^{conglabatis}

Dator gratiarum.
Radix mundi.
Centrum entium.
Ex se ortum principium.
Dispensator, & parens rerum.
Unitatum unitas pura.
Monadum monas prima.
Pater sui pater.
Entium semen.
Veritas sapiens.
Fons sapientia.
Ocule tui ipsius.
Mundi creator.
Inclitorum rotator syderum.

Vana